

Arrest

nr. 195 301 van 22 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat V. HENRION en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Anarjoy gelegen in het district Tagab van de provincie Kapisa. U bent geboren op X en dus nog minderjarig. U genoot geen formele scholing en kreeg al evenmin onderricht in een madrassa. Overdag hielp u uw moeder met het huishouden en voederde u de koe. Uw vader is een autohandelaar. Hij heeft samen met een vennoot een wagenhandel in de provinciehoofdplaats. Op een dag kreeg hij een dreigbrief van de taliban waarin geld van uw vader geëist werd. Uw vader dacht dat de taliban nooit geld zou vragen en gaf daarom geen gevolg aan deze brief. Toen u bij uw oom langs moederszijde logeerde meldde uw moeder u

telefonisch dat uw vader 's nachts door de taliban ontvoerd werd. Er werd losgeld geëist in ruil voor zijn vrijlating. Uw oom contacteerde de zakenpartner van uw vader met de vraag om geld voor de vrijlating van uw vader over te maken. De vennoot van uw vader vroeg hiervoor enkele dagen tijd. Na enkele dagen poogde uw oom de zakenpartner van uw vader opnieuw te contacteren, echter zonder resultaat. Omdat de taliban gedreigd had u te ontvoeren indien er geen losgeld betaald zou worden stuurde uw moeder u opnieuw naar uw oom. Ongeveer twintig dagen later drong de taliban het huis van uw oom binnen. Zij waren op zoek naar u. Omdat u ondertussen even bij uw tante langs moederszijde logeerde kreeg de taliban u niet te pakken. Begin augustus 2015 verliet u uw land van herkomst. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije en Duitsland of Oostenrijk naar België. U stelt dat u in geen van de voorgaande landen een asielaanvraag indiende. Uw oom koos België als eindbestemming uit. Op 12 september 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart dat u in geval van terugkeer naar Afghanistan voor uw leven vreest. U legt geen documenten neer ter staving van uw identiteit of uw asielrelaas.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw asielaanvraag uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (vragenlijst cgvs p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het dorp Anarjoy, gelegen in het district Tagab van de provincie Kapisa. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst kan opgemerkt worden dat u doorheen uw asielprocedure weinig consistente verklaringen aflegt over de naam van uw geboortedorp en de plaatsen waar u verbleef voorafgaand aan uw vertrek naar België. Zo verklaarde u op het moment van uw aankomst in België afkomstig te zijn uit het dorp Najoie in het district Taga. U stelde tevens dat uw broer en zuster bij uw moeder in het dorp Najoie verbleven. Uw huis situeerde u in de omgeving van de middelbare school Ahmad Amani Sharif (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, opgemaakt door bureau MINTEH op 15.09.2015, p.1 en 3). Een half jaar later, op 23 maart 2016 verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u van uw geboorte tot het moment van uw vertrek uit Afghanistan in uw dorp Anarjoy in het district Tagab verbleef. De verblijfplaats van uw moeder en uw broer en zuster op het moment van uw vertrek situeerde u eveneens in Anarjoy (verklaring dvz – vragen 10 en 15A). Drie maanden later, op 16 juni 2016, verklaarde u in de vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan dan weer dat u afkomstig bent uit Anarjoy maar van 2013 tot 2014 in het dorp Shokhai Kali in het district Tagab verbleef. Voor uw vertrek uit Afghanistan zou ook uw moeder en uw broer en zuster in Shokhai Kali hebben verbleven (vragenlijst voor niet-begeleide minderjarigen uit Afghanistan – vragen A t.e.m. C). Tijdens uw gehoor voor het CGVS beweert u dan weer, nadat u geconfronteerd werd met de bijzonder ernstige twijfel aangaande uw herkomst uit en verblijf in Anarjoy, opnieuw dat u uw ganse leven in Anarjoy woonde en uw dorp nooit verliet afgezien van de drie weken die u ondergedoken in het huis van uw oom doorbracht voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan (cgvs p.16). Wanneer het CGVS naar de scholen in de buurt van Anarjoy vraagt blijkt u de Gazi Osman Lesa middelbare school te kennen en de twee middelbare scholen die de naam Shahid Mohammad Aman dragen. Andere scholen zijn er

volgens u niet (cgvs p.9). De vaststelling dat u doorheen uw asielprocedure wijzigende verklaringen aflegt over uw verblijfplaatsen en deze van uw familieleden en dat u de scholen in uw omgeving anders benoemt doet het ernstige vermoeden ontstaan dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op uw verblijfplaatsen voorafgaand aan uw vertrek naar België.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw geografische kennis van uw onmiddellijke leefomgeving in het district Tagab allerm minst overtuigt. Geconfronteerd met de naam Mullah Khel weet u correct te vertellen dat dit een dorp betreft. U situeert dit dorp vaagweg in de richting van het Alisay district. U verklaart verder niet te weten aan welke oever van de rivier dit dorp gelegen is en stelt dit dorp nooit te hebben bezocht (cgvs p.6). Uw bijzonder vage kennis van Mullah Khel roept vragen op. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dit dorp slechts op één kilometer van Anarjoy te zijn gelegen en duidelijk aan de westelijk gelegen oever van de rivier ligt, dezelfde kant als uw beweerd dorp van herkomst Anarjoy. Het is bijzonder weinig aannemelijk dat iemand die verklaart geboren te zijn in Anar Joy en daar gedurende meer dan 15 jaar te hebben gewoond een naburig dorp amper kan situeren. Geconfronteerd met de naam Gadakheyl, een groter dorp ongeveer twee kilometer oostwaarts gelegen, weet u niet meer te vertellen dan dat u de naam weleens hoorde (cgvs p.7).

De naam Mullah Nazar Mohammad Baba blijkt u dan weer geheel onbekend (cgvs p.5). Nochtans is dit de naam van een schrijn gelegen in uw beweerd dorp van herkomst Anar Joy. Van iemand die verklaart in dit dorp geboren en getogen te zijn, volgens uw verklaringen een gehucht dat slechts enkele tientallen families telt (cgvs p.10), mag redelijkerwijs verwacht worden dat het eenvoudigweg opwerpen van deze naam tot duidelijke en gedetailleerde verklaringen leidt betreffende deze gebedsplaats. Dat de naam van dit in uw gehucht gelegen schrijn u niets zegt ondergraaft dan ook in ernstige mate uw bewering dat u uit Anar Joy afkomstig bent en daar uw ganse leven woonde. Geconfronteerd met de naam Pachasakheb / Pacha Sahib weet u correct te vertellen dat dit een schrijn betreft maar blijkt u geen idee te hebben waar dit schrijn gelegen is (cgvs p.5). Dit is opmerkelijk gezien het Pacha Saheb schrijn aan de tegenoverliggende oever ligt, op slechts enkele honderden meters van Anar Joy. Uw daaropvolgende verklaringen betreffende de schrijnen in uw regio komen bovendien allerm minst doorleefd over. U stelt de protection officer de vraag wat u er over moet vertellen, en vult aan dat u alleen gehoord heeft dat er schrijnen zijn zoals het Mia baba schrijn, het Pacha Saheb schrijn en het Said Osman Baba schrijn. Het Mia Baba schrijn weet u correct te situeren in de omgeving van het dorp Mia Khel, het Said Osman schrijn zou volgens u in de buurt van de Pachkara berg liggen (cgvs p.5). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat er weliswaar een schrijn is in de onmiddellijke omgeving van het dorp Pashkari in de richting van de bergen, maar dat dit schrijn de naam Ziarat-e Ghaybi Baba draagt naar de berg waartegen het ligt en niet zoals u stelt Said Osman Baba. Dat u verklaart vernomen te hebben dat er drie schrijnen zijn in uw regio, waarvan u er één correct benoemt en situeert, maar het schrijn in uw eigen gehucht niet blijkt te kennen en het schrijn dat op enkele honderden meters van uw dorp ligt niet kan situeren geeft de sterke indruk dat de kennis die u hierover wel bezit een (deels foutief) ingestudeerd karakter vertoont. Het doet ook het ernstige vermoeden ontstaan dat de overige kennis die u wel over uw beweerd regio van herkomst bezit eveneens een ingestudeerd karakter vertoont.

Uw overige verklaringen betreffende uw beweerd dorp van herkomst Anarjoy en de onmiddellijke omgeving van overtuigen evenmin. Wanneer het CGVS informeert hoeveel families er in uw dorp wonen verklaart u dat het een groot dorp betreft en het niet te weten. U vult aan dat er mogelijk zestig, tachtig of honderd families wonen. Wanneer het CGVS gezien uw weinig duidelijk antwoord de vraag nogmaals stelt beweert u plots dat het dorp ook maar dertig of veertig families kan tellen (cgvs p.10). Uw bijzonder uiteenlopende antwoorden op de vraag hoeveel families uw beweerd dorp van herkomst telt roept vragen op. Uit de bij het administratief dossier gevoegde satellietbeelden blijkt dat Anarjoy een bijzonder klein gehucht is. Van iemand die verklaart dat hij gedurende vijftien jaar in dit gehucht woonde mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij het aantal families in dit gehucht toch bij benadering kan weergeven. De vaststelling dat u hier niet toe in staat bent ondergraaft andermaal de geloofwaardigheid van uw bewering dat u afkomstig bent uit en steeds gewoond heeft in Anarjoy. Uw voorgehouden gebrek aan scholing kan geen verklaring bieden voor bovenstaande conclusie. Uit uw verklaringen betreffende op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u wel leeftijden kan schatten, de kalender beheerst, geldbedragen kan weergeven en erg nauwkeurig dagen kan tellen (verklaring dvz – vragen 15, 17,22, 31 en 32) zodat er ook vanuit gegaan kan worden dat u het aantal families in uw dorp bij benadering zou kunnen weergeven.

Gevraagd naar namen van bergen in de richting van het Alasay district geeft u de namen Shamshad, Munji, Pashkari en Laka Tiga (rechte rotsen) op (cgvs p.6). Op de ter beschikking van het CGVS zijnde kaarten en satellietbeelden worden geen bergen teruggevonden die de naam Munji, Pashkari en Laka Tiga dragen. Pashkari wordt wel teruggevonden, en is de naam van een dorp ten zuiden van Anarjoy. Naast het dorp Pashkari ligt zoals naast alle dorpen in de vallei van Tagab een berg, maar deze berg draagt de naam Ghaybi Baba Gar. Het Sur Ghar gebergte onmiddellijk ten westen van het

districtscentrum en Anarjoy blijkt u dan weer geheel onbekend (cgvs p.6). Nochtans markeert dit gebergte de gehele westelijke zijde van de vallei in de omgeving van Anarjoy.

Uw verklaringen betreffende de veiligheidssituatie in Anarjoy en de omliggende regio ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw bewering dat u niet enkel afkomstig bent van Anarjoy maar ook in dit gehucht verbleef tot uw vertrek rond augustus 2015. Gevraagd wat de inwoners van Anarjoy en de dorpen rondom het districtscentrum van Tagab deden toen de veiligheidssituatie verslechterde verklaart u dat zij in hun dorpen bleven aangezien er geen oplossing voor hen was. U vult aan dat ze hun dorpen niet verlieten en nog steeds in hun dorpen wonen. Uiteindelijk stelt u wel twee families te kennen die de regio verlieten. U verklaart geen weet te hebben van families die naar Kaboel vertrokken of zich naar het districtscentrum begaven (cgvs p.8). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat eind mei 2012 een grootscheepse militaire operatie in Tagab meer dan 1500 families (ongeveer 8000 personen) uit omliggende dorpen naar het districtscentrum dreef waar zij bescherming zochten en overnachtten bij familie, in overheidsgebouwen, in leegstaande huizen en winkels. Ook uit uw dorp Anarjoy zouden families vertrokken zijn, evenals uit de omliggende dorpen Sinzai (Seenzayee), Mullah Khel (Mola Khel), Isa Khel (Essa Khel), Karam Khel en Ghani Khel. Dat u verklaart geen weet te hebben van inwoners van Anarjoy of omliggende gemeenten die vertrokken omwille van de verslechterende veiligheidssituatie roept dan ook bijzonder ernstige vragen op. Redelijkerwijs kan er vanuit gegaan worden deze tijdelijke gedwongen migratie ook een minderjarige bewoner van het district Tagab niet ontgaan is. Dat u verklaart dat de inwoners van Anarjoy ondanks de onveilige situatie niet vertrokken ondergraft verder de geloofwaardigheid van uw bewering dat u niet alleen afkomstig bent uit Anarjoy maar hier ook verbleef tot het moment van uw vertrek uit Afghanistan.

Wanneer het CGVS informeert of u zich aanvallen, gevechten of raketaanvallen op uw dorp herinnert verwijst u naar incidenten in de buurt van de bruggen rond uw dorp. Nogmaals gevraagd naar aanvallen in of op het dorp verwijst u dan weer naar een aanslag in de omgeving van de Tamir bazaar, in het districtscentrum van Tagab (cgvs p.7-8). Ook later tijdens het gehoor, wanneer het CGVS informeert naar burgerslachtoffers van gevechten in uw dorp antwoordt u bijzonder vaag dat er altijd gevechten plaats hebben die levens eisen waarbij u opnieuw verwijst naar de aanslag op de bazaar. Opnieuw gevraagd naar burgerdoden in uw dorp Anarjoy doet er het zwijgen toe (cgvs p.11). Dit is opmerkelijk. Uit de hierna volgende alinea's blijkt immers dat er in uw beweerd dorp van herkomst wel degelijk incidenten met dodelijke afloop plaats hadden.

Gevraagd of de naam Haji Musa u bekend is stelt u de tegenvraag uit welk dorp deze persoon dan wel afkomstig is. U vult aan dat u de naam niet gehoord heeft in uw dorp Anarjoy en dat u niets over deze persoon kan vertellen indien hij uit een ander dorp komt (cgvs p.7). Rekening houdend met uw verklaring tijdens het gehoor dat er slechts een paar tientallen families in het gehucht Anarjoy wonen roept het feit dat de naam Haji Musa u geheel onbekend is ernstige vragen op. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt immers dat Haji Musa niet enkel een inwoner van Anarjoy is maar dat in december 2014, slechts enkele maanden voor uw beweerd datum van vertrek uit dit dorp, het huis van Haji Musa in Anarjoy geraakt werd door een raket. Bij deze aanval lieten twee vrouwen en twee kinderen het leven. Wanneer het CGVS u confronteert met deze bevindingen komt uw antwoord, dat dit incident waarschijnlijk wel effectief plaats had maar dat u daarover geen specifieke informatie heeft (cgvs p.16), allerm minst doorleefd en overtuigend over.

Wanneer het CGVS informeert of Mohammad Naeem u bekend is antwoordt u ontkennend, ook wanneer duidelijk gemaakt wordt dat het een lokaal raadslid betreft. U stelt verder dat niet Naeem maar een persoon met de naam Najeeb raadslid is en in Anarjoy woont (cgvs p.9). Uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt echter dat Mohammad Naeem, in 2013 voorzitter van de districtsraad van Tagab, een inwoner van het gehucht Anarjoy is. Er werd verder een persoon met de naam Najibulah Rahimi teruggevonden in de lijst van afgevaardigden van de provinciale raad van Kapisa voor de periode 2009-2014. Of deze persoon afkomstig is uit Anarjoy valt uit de ter beschikking zijnde informatie niet af te leiden. Uw verdere verklaringen betreffende deze personen en daarmee verbonden incidenten overtuigen evenmin.

Gevraagd of u zich een incident herinnert waarbij de vrouw van een lokaal raadslid gedood werd antwoordt u ontkennend. Wanneer het CGVS vervolgens informeert of u zich een incident herinnert waarbij een vrouw tijdens een nachtelijke inval werd gedood in Anarjoy of de omgeving van Anarjoy stelt u gehoord te hebben van een incident waarbij een vrouw de wapens van haar broers die in dienst waren van de overheid opnam en als martelaar stierf. U blijkt echter niet het minste idee te hebben waar of wanneer dit incident plaats had. Even later verklaart u over dit incident, tegenstrijdig met uw eerdere bewering, dat u niet weet of de broers actief waren bij de taliban dan wel bij de regering en niet te weten of de vrouw aangevallen werd door de taliban dan wel door de overheid (cgvs p.9-10). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat het huis van Mohammad Naeem in Anarjoy in januari 2013 door Afgaanse en buitenlandse troepen werd belegerd tijdens een nachtelijke operatie. Bij deze inval werd zijn vrouw gedood. Één bron maakt verder nog melding dat er tijdens de inval twee

kinderen van (mullah) Mohammad Naeem gewond raakten. Rekening houdend met het bijzonder beperkte bewonersaantal van Anar Joy roept de vaststelling dat de naam van de voorzitter van de districtsraad van Tagab, waarbij redelijkerwijs kan aangenomen worden dat deze man gezien zijn machtspositie toch enig aanzien geniet, die in dit gehucht woont u geheel onbekend is reeds ernstige vragen op. Dat u bovendien niet op de hoogte bent van het incident waarbij de echtgenote van (mullah) Mohammad Naeem gedood werd en ook zijn kinderen verwond raakten tijdens een nachtelijke inval in dit gehucht ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw herkomst uit en verblijf in Anar Joy. Er kan immers vanuit gegaan worden dat dergelijk incident uitvoerig besproken wordt in deze kleine gemeenschap.

Ook van een minderjarige inwoner van een klein gehucht dat uit slechts enkele tientallen families bestaat mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij correcte, duidelijke, en gedetailleerde verklaringen kan afleggen betreffende de inwoners van dit gehucht en de eventuele slachtoffers die er tijdens gevechten vielen. De vaststelling dat u hier geheel niet toe in staat bent ondergraaft op bijzonder ernstige mate de geloofwaardigheid van uw bewering afkomstig te zijn uit en verbleven te hebben in het gehucht Anar Joy.

Wat betreft dokter Najeeb, het lokaal raadslid dat u aanhaalt tijdens het gehoor, werd reeds opgemerkt dat er in de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie de naam Najibullah Rahimi werd teruggevonden als afgevaardigde voor het district Tagab in de Provinciale Raad van Kapisa. Of deze persoon uit Anarjoy afkomstig is of daar verblijft valt uit deze informatie niet af te leiden. U verklaart verder over deze persoon dat hij ervan beschuldigd werd banden te hebben met de taliban en daarom uit de raad werd gezet. U stelt niet te weten of hij aan de kant van de taliban of aan de kant van de overheid stond op het moment van uw vertrek. Najibullah Rahimi werd eind maart 2013 inderdaad beschuldigd van banden met gewapende oppositiegroepen en gearresteerd. Een week na zijn arrestatie werden er in Mullah Khel, op minder dan 2 kilometer van Anar Joy, grootschalige protesten gehouden waarbij de vrijlating van Najibullah Rahimi werd geëist. Uit de ter beschikking zijnde informatie valt niet af te leiden wanneer Najibullah Rahimi vrijgelaten werd. Een bericht van 10 augustus 2014 vernoemt hem echter opnieuw als lid van de Provinciale Raad, ditmaal zelfs als vice-voorzitter van deze Raad. Een rapport daterend van het tweede kwartaal van 2015 vernoemt Najibullah Rahimi als één van de leden van de Provinciale Raad die onderhandelde met lokale gewapende oppositiegroepen. Indien Najibullah Rahimi daadwerkelijk afkomstig is van Anarjoy en daar woont kan redelijkerwijs aangenomen worden dat ook een minderjarige inwoner van dit gehucht weet dat deze belangrijke en machtige figuur op het moment van zijn vertrek opnieuw zetelde in de provincieraad en niet de zijde van de gewapende oppositie koos.

Geconfronteerd met de naam maulawi Aziz stelt u de tegenvraag of malik Aziz bedoelt wordt, een persoon die voor de provincieraad aangeduid werd. Opnieuw gevraagd of maulawi Aziz u bekend is dient u het antwoord schuldig te blijven (cgvs p.12). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat maulawi Aziz de districtgouverneur van Tagab voor de taliban was toen hij in december 2014, enkele maanden voor uw beweerd vertrek uit dit district, werd gedood. Gezien de impact die de acties en offensieven van de taliban hebben in uw beweerd district van herkomst Tagab kan er redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat de dood van de belangrijkste figuur binnen deze groepering in Tagab besproken wordt in de gemeenschap. De vaststelling dat deze figuur u geheel onbekend is roept andermaal vragen op betreffende uw beweerde herkomst uit Tagab.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Anarjoy gelegen in het district Tagab gelegen in de provincie Kapisa. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Tagab heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 5 oktober 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U volhardde echter in de bewering dat u van uw geboorte tot het moment van uw vertrek uit Afghanistan in augustus 2015 in Anarjoy woonde (cgvs p.16).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op een appreciatiefout, alsook op de schending van artikel 48/3 tot 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 4, § 1 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van *“het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen”* en van *“het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”*.

Vooreerst wijst verzoeker op een e-mail van zijn voogd aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) die volgens hem niet werd toegevoegd aan het administratief dossier. Hij stelt dat bij de beoordeling van zijn asielaanvraag rekening moet worden gehouden met *“het feit dat hij compleet gedestabiliseerd werd toen het dossierbehandelaar twijfels begon te uiten over zijn recent herkomst”*. Hij meent dat uit het vervolg van zijn verzoekschrift blijkt dat zijn kennis van zijn regio van herkomst wel uitgebreid is. Hij wijst erop dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat hij minderjarig en analfabeet is.

Vervolgens voert verzoeker aan dat Narjoie de naam van zijn dorp is in het Dari en dat Anarjoy de naam van zijn dorp is in het Pashtou en dat beide “Granaatappelrivier” betekenen. Hij stelt te hebben verklaard dat de meeste mensen uit zijn dorp granaatappels kweken. Vermits dit niet wordt vermeld in de informatie van het CGVS, stelt verzoeker zich de vraag in welke mate de informatie van het CGVS volledig genoeg is om verzoekers kennis te bekritisieren.

Verder bevestigt verzoeker dat hij naar zijn oom in Shokai Khali is gegaan tijdens de oorlog. Wanneer de situatie kalmeerde, keerde hij terug naar Anarjoy, zo stelt hij. *“Verzoeker was dus constant tussen zijn dorp, Anarjoy en het huis van nonkel in Shokai Khali, reden waarom hij niet op de hoogte is van alle gebeurtenissen in zijn dorp.”* Hij stelt dat ook zijn moeder en zus zich vaak verplaatsten tussen Shokai Khali en Anarjoy en acht het daarom normaal dat hij niet meer zo zeker weet waar zij zich bevonden op het moment van zijn vertrek.

Voorts stelt verzoeker te weten dat er twee kleine dorpjes zijn tussen zijn dorp en Mullah Khell, doch hij stelt daar nooit te zijn geweest. Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat het dorp op ongeveer één kilometer zou liggen van Anarjoy, voert verzoeker aan dat de kaart waarop het CGVS zich heeft gebaseerd, heel onnauwkeurig is en geen rekening houdt met het feit dat het een berggebied betreft. Hij wijst erop dat niet wordt vermeld of Mullah Khell werkelijk een dorp is en hoe groot het is. Voorts leest verzoeker drie Mullah Khell op de kaart, elk aan een kant van de rivier en één verder van zijn dorp. Hij acht de informatie van het CGVS absoluut niet duidelijk.

Verder stelt verzoeker te weten dat er drie schrijnen zijn in zijn regio en dat hij daarover deels informatie gaf die overeenstemt met de informatie van het CGVS. Hij wijst erop dat de informatie van het CGVS is gebaseerd op de website geonames.org en stelt dat men de accuraatheid van deze website in vraag kan stellen daar op deze website in de omgeving van Anarjoy geen Mullah Khell en enkel een Mano Khell te vinden is. Hij acht dit een *“vrij groot verschil qua naam gezien Khell niet als deel van de naam van het dorp moet beschouwd worden, maar deel is van de helft van de dorpsnamen”*.

Betreffende zijn gebrekkige kennis van de politieke vertegenwoordigers wijst verzoeker op zijn jonge leeftijd en het feit dat hij voornamelijk bezig was met huishoudelijke taken, waardoor hij het logisch acht dat hij geen weet heeft van wie uit zijn dorp lokaal raadslid wordt, met uitzondering van de persoon die hij dokter Najeab noemt, *“misschien omdat die persoon iets belangrijke was voor zijn familie”*.

Aangaande het feit dat de door hem genoemde bergen niet terug te vinden zijn in de informatie van het CGVS, wijst verzoeker erop dat deze informatie van het CGVS onvolledig is en dat de kaarten in het administratief dossier weinig namen van bergen bevatten.

Voorts geeft verzoeker toe dat hij niet op de hoogte is van alle incidenten in zijn dorp: *“er waren zoveel incidenten dat het onmogelijk is om daar een overzicht van te houden, en verzoeker verbleef de helft van zijn tijd bij zijn nonkel, als de situatie te onstabiel werd, waardoor hij niet van alles getuigen werd”*. Verzoeker wijst dienaangaande ook op zijn jonge leeftijd, alsook op het feit dat hij wel over sommige incidenten op een gedetailleerde manier kon vertellen.

Verzoeker meent dat het CGVS geen rekening houdt met het feit dat hij veel zaken wel weet over zijn land van herkomst en dat zijn kennis absoluut niet ingestudeerd overkomt. Hij wijst op zijn kennis van de Tamir Bazaar, de rivier en de aanwezigheid van de taliban, hij citeert uit het gehoorverslag en hij acht zijn informatie over zijn regio van herkomst doorleefd. Volgens hem moet de bestreden beslissing worden vernietigd *“om het asielrelaas van verzoeker te kunnen onderzoeken en op zijn minste het statuut van de subsidiaire bescherming toe te kennen aan verzoeker”*.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een e-mail van zijn voogd aan het CGVS (stuk 3).

Met een aangetekend schrijven van 9 mei 2017 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: een kaart van Anarjoy met aanduidingen, een kopie van zijn taskara en van een attest van de provincieraad van Kapisa en de dreigbrief van de taliban (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Met een aangetekend schrijven van 12 mei 2017 brengt verzoekers voogd een brief bij (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd naar aanleiding van de ontvoering van zijn vader voor losgeld. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in het dorp Anarjoy in het district Tagab van de Afghaanse provincie Kapisa aangezien (i) zijn verklaringen over de naam van zijn geboortedorp en de plaatsen waar hij voorafgaand aan zijn vertrek naar België verbleef niet consistent zijn; (ii) zijn geografische kennis van zijn onmiddellijke leefomgeving in het district Tagab gebrekkig is; (iii) zijn gebrekkige kennis van veiligheidsincidenten in het dorp Anarjoy en de omliggende omgeving de geloofwaardigheid van zijn verblijf in dit dorp tot aan zijn vertrek naar België in 2015 onderuit haalt; (iv) ook zijn kennis van prominenten uit zijn beweerde regio van herkomst te wensen overlaat. Gezien de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden regio van herkomst kan evenmin geloof gehecht worden aan de feiten die er zich volgens verzoeker zouden hebben voorgedaan.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt in zijn verzoekschrift immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn verklaringen, het opwerpen van een aantal niet-gestaafde blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te trachten te weerleggen.

Vooreerst dient vastgesteld dat de opmerkingen vanwege verzoekers voogd (verzoekschrift, stuk 3 en rechtsplegingsdossier, stuk 8) op zich niet nopen tot een wijziging van de beoordeling van verzoekers asielaanvraag in de bestreden beslissing. Het loutere feit dat de *protection officer* tijdens het gehoor op het CGVS verzoeker erop wees dat aan zijn voorgehouden verblijf in het dorp Anarjoy in het district Tagab van de Afghaanse provincie Kapisa geen geloof wordt gehecht, toont op zich immers niet aan dat de *protection officer* verzoeker trachtte te destabiliseren of dat deze vooringenomen zou zijn. Integendeel, het opzet van de *protection officer* was net om verzoeker de kans te geven alsnog waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over zijn herkomst en verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn vertrek naar België. Verzoeker brengt verder geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS

bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Waar verzoeker verder wijst op zijn jeugdige leeftijd en zijn analfabetisme, dient er vooreerst op gewezen dat ook van personen met een jonge leeftijd en een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt voorts dat wel degelijk en afdoende rekening werd gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd en hieruit kan niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou zijn geweest bij de beoordeling van onderhavige asielaanvraag. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen, die hem van meet af aan heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer verzoeker werd gehoord op het CGVS, in het bijzijn van een gespecialiseerde medewerker van het CGVS, werd hij bijgestaan door zijn voogd en raadsman en zij kregen daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Daarenboven wordt de Staatssecretaris er in de bestreden beslissing uitdrukkelijk op gewezen dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 op hem van toepassing is.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Waar hij stelt dat Narjoie de naam is van zijn dorp in het Dari en dat Anarjoy de naam is van zijn dorp in het Pashtou, dient vooreerst vastgesteld dat verzoeker nalaat enig stuk bij te brengen ter staving van deze bewering. Verder maakte hij hiervan tijdens zijn gehoor op het CGVS geen enkele melding, ook niet toen hij met de twijfels aangaande zijn voorgehouden herkomst uit en verblijf in Anarjoy werd geconfronteerd. Bovendien kan niet worden ingezien waarom verzoeker, die stelt een minderjarige analfabeet te zijn, bij zijn aankomst in België de naam van zijn dorp in het Dari zou vernoemen, terwijl hij zelf Pashtou spreekt en nadien deze naam steeds in het Pashtou vernoemt. Het loutere feit dat in de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') geen melding wordt gemaakt van de naam van verzoekers voorgehouden dorp in het Dari (Narjoie) en in het Pashtou (Anarjoy) doet dan ook geenszins afbreuk aan de volledigheid van deze informatie. Aangaande zijn verblijf in Shokhai Kali, komt verzoeker niet verder dan de *post factum*-verklaring dat hij afwisselend in Shokhai Kali en in Anarjoy verbleef, al naargelang de veiligheidssituatie, en dat hetzelfde geldt voor zijn moeder en zijn zus. Het *post factum* opwerpen van dergelijke bewering is echter niet van aard verzoekers eerdere verklaringen in een ander daglicht te plaatsen. Voorts wordt in de bestreden beslissing tevens terecht gewezen op verzoekers incoherente verklaringen betreffende de scholen in zijn voorgehouden regio van herkomst.

Waar verzoeker verder aanvoert dat de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') onduidelijk zou zijn, kan hij niet worden bijgetreden. Waar hij aanhaalt dat het een berggebied betreft, laat hij na *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze dit gegeven de ligging van het dorp Mullah Khell zou beïnvloeden. Waar hij stelt dat niet wordt vermeld of Mullah Khell werkelijk een dorp is en hoe groot het is, dient vastgesteld dat verzoeker zelf tijdens zijn gehoor verklaarde dat dit een dorp is (gehoorverslag CGVS, p. 6). Voorts blijkt uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie', stuk 3A) dat Mullah Khell wel degelijk op minder dan één kilometer van Anarjoy gelegen is. Betreffende de kaart toegevoegd aan de aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 7) dient vastgesteld dat het zelf handmatig aanbrengen en aanduiden van gebouwen op zich evenmin de in het administratief dossier vervatte informatie kan weerleggen en evenmin verzoekers kennis van zijn voorgehouden regio van herkomst alsnog aannemelijk kan maken. Betreffende het kaartje opgenomen in het verzoekschrift (p. 7) en verzoekers opmerking dat er in de omgeving van Anarjoy geen Mullah Khell te vinden is, enkel Mano Khell, overtuigt hij evenmin. Eerder in zijn verzoekschrift (p. 6) wijst hij er immers zelf op dat het dorp Mullah Khell te vinden is op de kaart in het administratief dossier. Bovendien brengt hij geen enkel stuk bij ter staving van zijn bewering dat "Khell" niet moet worden gezien als een deel van de naam van het dorp. Dat het in het verzoekschrift opgenomen kaartje "Mano" in de plaats van "Mullah" vermeldt, betekent geenszins dat het hier niet zou gaan om een licht andere schrijfwijze in het Latijns schrift van een plaatsnaam in het Pashtou. Voorts is het feit dat de informatie in het administratief dossier weinig namen van bergen bevat op zich evenmin van aard om de juistheid van

deze informatie onderuit te halen. Verzoeker laat immers na enig stuk bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat de door hem tijdens zijn gehoor op het CGVS gegeven namen wel degelijk bestaan.

Verder kan, betreffende verzoekers opmerking dat hij jong was en slechts huishoudelijke taken uitvoerde in Afghanistan waardoor zijn kennis van de politieke vertegenwoordigers beperkt is, nogmaals worden opgemerkt dat ook van personen met een jonge leeftijd en een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. In de bestreden beslissing wordt er bovendien terecht gewezen op de grote invloed van de plaatselijke machthebbers op het dagelijkse leven van de lokale Afghaanse bevolking. Voorts laat verzoeker na *in concreto* te verduidelijken waarom “dokter Najeeb” een persoon was die “*misschien [...] iets belangrijke was voor zijn familie*”.

Voor het overige komt verzoeker niet verder dan het citeren van een aantal van zijn verklaringen, hetgeen op zich bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstig verweer. Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Overigens dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

Aangaande de bij de aanvullende nota gevoegde taskara, het attest van de provincieraad van Kapisa en de dreigbrief van de taliban (rechtsplegingsdossier, stuk 7), dient vooreerst gewezen op het feit dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Bovendien betreffen het alle slechts kopieën die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren zijn. Aldus zijn deze stukken evenmin van aard alsnog een ander licht te werpen op de motieven in de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingsdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Tagab, provincie Kapisa, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit de provincie Kapisa aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER